

?Desbordar per la independència

«Un dels riscos del discurs del quart espai: generar l'espai electoral que amplifica la retòrica anti-tot òptima per al creixement d'opcions d'extrema dreta»

El discurs de la nova presidència de l'Assemblea Nacional Catalana aquestes darreres setmanes ha girat a l'entorn de posar en marxa una nova estratègia política: una llista cívica tenint en el punt de mira les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya. Aquesta proposta no és baldera: surt del darrer Full de Ruta, 2022-2023, de l'Assemblea.

Ara bé, la proposta d'impulsar aquesta llista cívica en el front institucional ha silenciat de manera alarmant el conjunt de la proposta del Full de Ruta, que pivota sobre el desplegament de l'empoderament de la societat civil catalana, la formació i el treball en xarxa amb l'objectiu de seguir avançant cap a la independència.

Així doncs, la proposta principal del Full de Ruta és fer més fort el moviment popular independentista, fora de les institucions i sense cap intenció de fer entrar l'activisme independentista transversal en disputes electoralistes.

Aquest país ha demostrat diverses vegades el seu potencial, la seva capacitat de desbordar des dels carrers: aquella espurna dels antimonàrquics de Girona, del #novullpagar, del Tsunami Democràtic, de la batalla d'Urquinaona, dels talls de carreteres de nois i noies d'institut o de Batec, per posar algun exemple, és ben viva i canalitzable: només cal crear un pol popular de ruptura, de resistència i de conscienciació nacional.

Cal que tinguem clar que la prioritat d'una entitat civil és la coordinació de la societat civil i, per tant, l'organització del Moviment Popular Independentista. Amb aquesta finalitat, cal crear un espai on totes les organitzacions civils, sindicals i universitàries que treballen per l'alliberament nacional hi siguin presents.

Relativitzem la urgència de la incidència en el marc electoral perquè és una proposta que cal definir i construir amb cura i que, d'altra banda, hauria d'estar en línia amb el context polític que visqui el país.

Quin format hauria de tenir aquesta proposta estratègica en el cas que un govern espanyol ultra -encara més que l'actual- conformat per Vox i el PP ocupés la Moncloa? Probablement, aquesta proposta hauria de prendre la forma d'un front d'alliberament que anés acompanyat d'una resistència civil activa contra l'ocupació espanyola.

Potser en un altre context aquesta proposta hauria de confrontar-se amb les opcions independentistes existents, o potser no. Potser caldria avaluar la situació i decidir que cal enterrar l'institucionalisme autonòmic per poc operatiu.

El que és evident és que n'hi ha que aprofiten les molles de tota aquesta retòrica del quart espai impulsat per la presidència de l'ANC. No és estrany que si es parla de la no-representativitat de les forces parlamentàries, les extraparlamentàries s'organitzin per ocupar aquest espai electoral que estem promovent, entre els quals, malauradament, també hi ha l'extrema dreta independentista catalana.

Per tant, heus aquí un dels grans riscos del discurs del quart espai de la major part de la direcció actual de l'Assemblea Nacional Catalana, generar l'espai electoral que amplifica la retòrica anti-tot òptima per al creixement d'opcions d'extrema dreta i populistes. En definitiva, aquesta retòrica dona ales a qui -un cop desactivat el PDECat- opta a ser quart espai: un conglomerat de

forces tacat per la presència de l'extrema dreta i al populisme.

D'altra banda, no oblidem que l'ANC va néixer per ser la referència civil de tota la base social independentista catalana. És evident que si la nostra entitat entra indirectament o directament en la cursa electoral perdrà la referencialitat per a aquella base independentista que haurà decidit no optar per la candidatura ara potenciada per Dolors Feliu sota la direcció estratègica d'Uriel Beltran.

Sigui com sigui, la nostra base haurà de decidir com ha de ser l'acció en el front institucional de l'ANC, lluny de sortides polítiques personals o col·lectives. I mentrestant, el deure de tots i totes és treballar per vertebrar un moviment de masses.

Tenim, doncs, l'obligació de constituir la Conferència Nacional del Moviment Popular abans, a tot estirar, de la tardor d'enguany i de començar a desbordar, novament, els carrers per assolir la independència.